

یادداشتی از مهرداد صدرنفیسی؛

تئاتر «ازت متنفرم»؛ قصه ای نو و منسجم

تئاتر «ازت متنفرم» که این روزها در سالن بلک باکس هنر شهر آفتاب شیراز روی صحنه در حال اجراست، حقیقتاً نمایشی پرکشش و قابل تأمل است.

به گزارش خبر، مهرداد صدر نفیسی در یادداشت ارسالی با موضوع «تئاتر «ازت متنفرم»؛ قصه ای نو و منسجم» به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛ نویسنده در خلق اثر خویش به خوبی توانسته است مرز میان خیال و واقعیت را ترسیم کند. در واقع نویسنده و پس از آن کارگردان از اوهم انسانی استفاده می کنند تا آنچه را «خاطرات» نامیده می شود، برای درد کشیدن انسان نشان دهند. خاطراتی که کافی است با یک ثبت واقعیت آن را از اوهم و خیال به واقعیت کشاند.

تئاتر حول محور یک روان درمان و دو بیمار که به شدت درگیر خاطرات خویش هستند می گردد. در این بین پزشک خود، نیز درگیر خاطراتی است که از پاک کردن آن‌ها، چه برای خود و چه برای دیگری غایت لذت را می برد. انسجام قصه به گونه ای است که با گذشت تنها چند دقیقه از اجرا مخاطب همراه با روان درمان شروع می کند به واکاوی آنچه در گذشته ی بیماران و حتی خود روان درمان پیش آمده است.

ابتدای قصه نویسنده المانی در قامت یک عکس در باغچه ذهن مخاطب می کارد و در نهایت با گذشت سیر اتفاقات خاطرات ذهنی بیماران، آن را به خوبی پرورش می دهد و نهایتاً در انتهای قصه به خوبی محصول پروار شده رو برداشت می کند. شاید بتوان گفت کارگردان اثر مدام به دنبال طرح این سوال بوده است: آیا پاک کردن بخشی از خاطرات انسانی می تواند او را به آرامش برساند؟

پاسخ سوال تا حدودی در انتهای نمایش برای مخاطب عیان می شود، اما همچنان این مخاطب است که تصمیم می‌گیرد با گرفتن یک عکس (هر چند خوشایند او باشد) آرامش را پیدا کند یا نه.

نمایش پیش رو اثری متفاوت در آثار اجرای شده ی این روزهاست. چرا که دغدغه ی نویسنده و کارگردان اثر پرداخت به اوهم و از آن مهم تر خاطرات آدمی است. موضوعی که در روزگار تکنولوژی و ماشین بسیار مهجور مانده و همیشه در گوشه رینگ زندگی متحمل ضرباتی می شود و همچون انسانی کتک خورده به حال نزار خویش رها می شود. اما این بار نمایش «ازت متنفرم» از حربه ای هر چند فیزیکی استفاده می کند که پاک کردن آن‌ها (هر چند به غلط) راهی برای التیام انسان پیدا کند

در این میان نباید از بازی بسیار تاثیرگذار و جذاب بازیگران این اجرا غافل شد. شایان ذکر است که بازیگر بیمار اول (حامد کارگر) و همچنین بازیگر همسر بیمار دوم (شیرین جبرئیلی) با توجه به بار بازی که روی دوش آنان بود، به خوبی از پس نقش خویش برآمدند. از دیگر نکاتی که باید به آن توجه داشت، چیدمان دکور و میزانشن صحنه است. در تئاتر «ازت متنفرم» شاید بهتر بود روی چگونگی چیدمان اجزای صحنه ی اجرا بیشتر تأمل می شد و شاهد میزانشن بهتری بودیم. از دیگر نکات منفی که در میزانشن اجرا وجود داشت، میزان باری که روی سمت چپ صحنه بود بیشتر از بار روی سمت راست صحنه بود. این عدم تعادل خود می تواند روی نکات مثبت اجرای بازیگران و قصه توانمند نمایش اثر سو داشته باشد.

گریم بازیگران اجرای «ازت متنفرم» به خوبی و هوشمندانه انتخاب شده بود. به عنوان مثال کاراکتر بیمار اول در ابتدای نمایش موهایی باز و حتی ژولیده دارد که این خود نشان از آشفتگی حال اوست؛ اما همین کاراکتر پس از گذشت دقایقی از اجرا و زمانی که جایگاه او تغییر می‌کند (گاهی در نقش حس درونی دیگر کاراکترها و یا گاهی خود بدل به روان درمان پزشک می شود) نحوه ی آرایش موهایی او تغییر می‌کند و موهایی بلند او بسته می شود. از دیگر نکات مثبت گریم بازیگران می توان به شبیه بودن گریم هر دو بازیگر زن نمایش اشاره کرد. هر دوی آنان آرایشی با رنگ قرمز را قبول کردند که خواسته یا نا خواسته نزدیک بودن سرنوشت آنان را به مخاطب القا می کند.

به عنوان کلام آخر باید دست مریزاد گفت به این گروه بابت همت و تیزهوشی آنان که کار در این فضای خسته ره به جان خریدند.